

WK Zeilen

PROGRAMMA EK ATLETIEK

ZATERDAG

9u05: 20km snelwandelen (v) Finale
10u55: 20km snelwandelen (m) Finale
20u00: Hoogspringen (m) Finale
20u05: Verspringen (v) Finale
20u12: 400m (v) Finale
20u20: Discuswerpen (v) Finale
20u30: 800m (m) Finale
20u45: 200m (v) Finale
20u55: 5.000m (m) Finale (Soufiane Bouchikhi, Isaac Kimeli)
21u30: 4x400m (m) Finale (Belgian Tornados)
21u50: 4x400m (v) Finale (Belgian Cheetahs)

ZONDAG

9u05: Marathon (v) Finale
10u00: Marathon (m) Finale (Koen Naert)
19u10: Polsstokspringen (m) Finale (Arnaud Art)
19u20: 4x100m (v) Reeksen
19u30: Hamerslingeren (v) Finale
19u40: 4x100m (m) Reeksen
19u55: Hinkstapspringen (m) Finale
20u00: 1.500m (v) Finale
20u15: 5.000m (v) Finale (Louise Carton)
20u55: 3.000m steeple (v) Finale
21u20: 4x100m (v) Finale
21u35: 4x100m (m) Finale

PROGRAMMA EK IN GLASGOW

ZATERDAG

BMX
Vanaf 10 uur: 1/8ste finales (m): Mathijs Verhoeven, Ruben Gommers
12 uur: halve finales (v): Elke Vanhoof

TRIATLON

18.30 uur: gemengde aflossing: Claire Michel, Valérie Barthelemy, Jelle Geens, Christophe De Keyser of Marten Van Riel

ZONDAG

WIELRENNEN

11.30 uur: wegrit (m) Greg Van Avermaet, Jasper Stuyven, Wout van Aert, Tosh Van der Sande, Jelle Wallays, Dimitri Claeys, Xandro Meurisse, Dries Van Gestel

TURNEN

16.45 uur: finale ringen (m): Dennis Goossens
17.30 uur: finale rekstok (m): Noah Kuavita

400 METER HORDEN

Claes grijpt net naast medaille

Hanne Claes heeft maar net naast een medaille gegrepen op de 400 meter horden. Berlijn. De 27-jarige Vlaams-Brabantse, die langs vaders kant stevige roots heeft in Limburg, werd in de finale vierde in 55.75. De Zwitserse Léa Spurger won in 54.33, voor de Oekraïense Anna Ryzhykova (54.51) en de Britse Meghan Beeskey (55.31). (b)

Voorgoed uit de schaduw van Evi

Emma Plasschaert: "Mijn concentratie en mijn regelmaat hebben me naar het goud geleid" Foto WORLDSAILING

EMMA PLASSCHAERT wordt wereldkampioene

Dit heeft zelfs het monument Evi Van Acker nooit gekund. Emma Plasschaert won gisteren als eerste Belgische zeilster WK-goud in de Laser Radial-klasse. "Door het afscheid van Evi Van Acker is Emma ten volle ontploft." Wie is de nieuwe wereldkampioene? Enkele intimi schetsen een portret.

Peter ROSSEL en Marc VERMEIREN

Al die jaren opereerde de 24-jarige Plasschaert in de schaduw van Evi Van Acker, een positie die uiteindelijk meer vloek dan zegen bleek. Met haar surplus aan ervaring, leeftijd en palmares domineerde Van Acker die zusterstrijd. Haar afscheid in september van 2017 bevrijdde Plasschaert, zo lijkt het. "Op dat moment is Emma ten volle ontploft", verklaart Jef Brouwers, de sportpsycholoog die haar begeleidt. Plasschaerts succesreeks sinds die bewuste septembertag kan dat staven: tweemaal zilver en eenmaal goud in een Wereldbeker, aangevuld met Europees brons en WK-goud. "Onmiskenbaar is er een link tussen die resultaten en het terugtreden van Evi", aldus Brouwers. "Zij was een muur waartegen Emma jarenlang gebotst heeft, zoals de concurrenten van Eddy Merckx dat ook kenden. In enkele maanden is ze echt doorgestoomd naar de absolute top."

Concentratie en regelmaat

Wat een dag kende Emma Plasschaert. Op Deense wateren zeilde ze naar WK-goud. Dat België meteen zeker is van een olympische startplaats én haar Australische vriend Matthew Wearn WK-zilver won, waren aardige bonussen. In de tien regatta's van het

WK eindigde Plasschaert nooit dieper dan een vijftiende plaats. "Mijn concentratie en mijn regelmaat hebben me naar het goud geleid", sprak ze. "Ik heb dit jaar hard gewerkt om zo constant mogelijk te presteren, ook al was dat niet gemakkelijk met die wisselende omstandigheden."

Kind van de zee

Plasschaert is een kind van de zee. Haar vader Bart Plasschaert was twintig jaar lang voorzitter van de Oostendse Watersportclub, waardoor ze al op jonge leeftijd in een zeilbootje kruipt. Vader leert haar de beginselen, maar laat de verdere coaching aan anderen over. "Een supertalent was Emma niet", herinnert hij zich. "Maar ze was veel gedrevenner dan andere kinderen." Omdat België onvoldoende wedstrijden biedt, moet het jonge talent naar buitenlandse competities. "Ik heb bewust nooit berekend wat die investeringen ons gekost hebben", stelt papa Plasschaert. "Anders zou je daarmee gestopt zijn. Maar goed, als je dochter dan een WK wint, daar kan geen geld tegenop." De familie gebruikt wel een charmante manier om het budget te spijzen. Haar twee zussen herwerken de oude zeilen tot handtassen

Evi Van Acker was een muur waartegen Emma jarenlang gebotst heeft, zoals de concurrenten van Eddy Merckx dat ook kenden

Jeff BROUWERS
Sportpsycholoog

of hoezen, een familieproject dat jaarlijks zo'n 4.000 euro opbrengt. "Net genoeg om nieuwe zeilen te kopen."

Goud-zilveren koppel

Eén dag, één koppel, twee medailles. Plasschaerts Australische vriend Matthew Wearn won gisteren zilver in de Laser Standard-klasse. "Ik ben zo trots op Matt", sprak ze. Ze kennen mekaar al zo'n vier jaar, maar onderhouden noodgedwongen vooral een relatie op lange afstand. Mutual coaching, verklaart Jef Brouwers. "Ze maken mekaar beter." Ook vader Bart beseft: "Een ander koppel zou zo'n extreme uithuizigheid nooit overleven, maar ze kunnen mekaar zien op wedstrijden."

Track to Tokio

De naam van haar website, Track To Tokio, toont het grote doel. In Japan 2020 wil ze uitblinken. Deze triomf verzekert België alvast van een olympische startplaats. Wie die zal invullen, moet later nog bepaald worden, maar het lijkt weinig twijfel dat Plasschaert België daar zal vertegen-

woordigen. Omdat in de Laser Radiaal-klasse elk land slechts één boot mag afvaardigen, had ze als achtste op de wereldranking een selectie voor Rio 2016 gemist. "Een dipje", noemt vader Bart het. Niet omdat Van Acker, toen nog primus, naar Brazilië trok, wél omdat mindere concurrenten uit andere landen toch mochten gaan.

Buitenlucht

Plasschaert woont en studeert in Gent, waar ze aan de universiteit een bachelor in geometica en landmeetkunde heeft gehaald. Momenteel volgt ze een schakelprogramma voor ingenieur bouwkunde. "Omdat zij, zo gewend aan de buitenlucht, liefst niet te veel aan een bureau wil zitten", verklaart vader. In de aanloop naar Tokio 2020 zal het zeilen sowieso haar agenda steeds meer domineren. Zo trekt ze al volgende maand naar de baai van Enoshima, waar de olympische wedstrijd plaatsvindt. Op de kalender ten huize Plasschaert staat 13 augustus met rood omcirkeld. "Dat wordt letterlijk de eerste dag van 2018 waarop de hele familie samen zal zijn." Dinsdagmorgen trekt de wereldkampioene alweer voor een maandenlange trip naar Japan en Australië. Gemiddeld zit ze 240 dagen per jaar in het buitenland. "Part of the game", verklaart vader Bart. "Zeilen is nu eenmaal haar passie. En ze zal na haar carrière sowieso een ongelofelijk sterke madam zijn."